

## Î N C H E I E R E

21 august 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Grigore Gliga, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Grigore Gliga împotriva Agenției de pază „Virium Grup” societate cu răspundere limitată cu privire repararea prejudiciului material și moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013, prin care a fost respins apelul declarat de către Grigore Gliga și menținută hotărârea Judecătoriei Orhei din 04 martie 2011,

### c o n s t a t ă :

La 15 noiembrie 2010, Grigore Gliga a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Agenției de pază „Virium Grup” SRL cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că în perioada 22 noiembrie 2004 – 23 iulie 2009, a activat în funcția de agent de pază în cadrul Agenției de pază „Virium Grup” SRL. Până în luna ianuarie 2008, salariul său a constituit 1150 lei, iar după această dată a constituit 1500 lei.

Menționează că graficul de lucru constituia o diurnă lucrată urmată de două libere, astfel, fiind încălcate un șir de articole din Codul muncii. În special, în fiecare lună lucra 240 ore, necătând la faptul că art. 95 alin. (2) din Codul muncii prevede durata timpului de muncă de 40 ore pe săptămână, adică 160 ore pe lună. În fiecare diurnă el lucra 8 ore nocturne, astfel, în 10 diurne lucrate pe lună lucra 80 de ore nocturne.

Conform art. 157 din Codul muncii, pentru primele 2 ore de muncă suplimentară se retribue în mărime de 1,5 salarii tarifare, iar pentru orele următoare – cel puțin în mărime dublă.

Conform art. 159 din Codul muncii, pentru munca prestată în timp de noapte se plătește un adaos de cel puțin 0,5 din salariul tarifar pe unitate de timp stabilit salariatului.

Susține că contrar prevederilor art. art. 157 și 159 din Codul muncii, pârâtul nu i-a achitat un astfel de adaos nici pentru orele de muncă suplimentară și nici pentru munca în timp de noapte.

Afirmă că în scopul verificării sumelor pe care pârâtul îi datorează, a încheiat cu un specialist-contabil un contract, conform căruia ultimul a efectuat calculele necesare, pentru care i-a achitat suma de 1000 lei.

Conform acestor calcule, lui nu i-a fost achitat lunar suma de 748 lei (pînă în ianuarie 2008), dintre care 476 lei pentru munca suplimentară și 272 lei pentru munca în timp de noapte și 976,10 lei lunar (după ianuarie 2008), dintre care 6220,90 lei pentru munca suplimentară și 355,20 lei pentru munca în timp de noapte.

Astfel, consideră că pârâtul urmează să-i achite suma de 45970 lei, dintre care 27676 lei pînă la 01 ianuarie 2008 și 18294 lei, după această dată.

În afară de această, conform aceleiași calcul, mărimea compensației pentru neplata la timp a suplimentelor ce i se cuveneau constituie 186738,46 lei. Astfel, suma totală a restanței constituie 232708,46 lei.

Invocă că conform art. 329 din Codul muncii, pe lângă prejudiciul material, pârâtul este obligat să repare și prejudiciul moral.

Prin urmare, solicită încasarea de la pârât a restanței la salariu în sumă de 45970 lei, a compensației suplimentare pentru neachitarea la timp a plăților cuvenite în sumă de 186738,46 lei, a sumei de 10000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Grigore Gliga a depus o cerere de modificare a pretențiilor, solicitând încasarea de la pârât a salariului neachitat pentru luna februarie 2009 în sumă de 1500 lei, a adaosului neplătit pentru orele lucrate în timp de noapte în sumă de 16721,43 lei, a adaosului pentru orele lucrate suplimentar în sumă de 29248,86 lei, a compensației suplimentare pentru neachitarea la timp a plăților cuvenite în sumă de 170180,24 lei, a sumei de 10000 lei, în vederea reparării prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată în sumă de 1000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Orhei din 04 martie 2011 a fost respinsă acțiunea ca fiind neîntemeiată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 08 februarie 2012 a fost restituită cererea de apel depusă de către Grigore Gliga ca fiind depusă în afara termenului legal.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 07 noiembrie 2012 a fost admis recursul declarat de către Grigore Gliga, casată încheierea instanței de apel și restituită pricina în instanța de apel pentru judecarea apelului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 februarie 2013 a fost respins apelul declarat de către Grigore Gliga și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 mai 2013, în termenul prevăzut de lege, Grigore Gliga a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

Recurentul Grigore Gliga, în motivarea recursului, a indicat că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanțele judecătorești, la examinarea pricinii nu au aplicat art. art. 104 alin. (1), 157 alin. (1) și (2), 128 alin. (1), 159 și 330 alin. (2) din Codul muncii, care trebuiau să fie aplicate, adică nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată. De asemenea, instanțele

judecătorești urmau să aplice și art. 7 alin. (1) și alin. (4) lit. a) din Codul muncii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Grigore Gliga nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul lui Grigore Gliga ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul lui Grigore Gliga se consideră inadmisibil.  
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,  
judecătorul  
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Tamara Chișca-Doneva

Ion Corolevschi